

Τὰ τῆς παιδείας ὅμως ἐχώλαιον μέγας καὶ εἰς τὰς Σπέτσας, ὅπως καὶ εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Μόνον δὲ τὰ κοινὰ λεγόμενα γράμματα ἐδιδάσκοντο, καὶ ταῦτα ὑπὸ ἱερέων καὶ ἄλλων ὀλιγογράμμάτων διδασκάλων· ὅτι δὲ ἐνδιέφερε τὰ μέγιστα τοὺς διδασκομένους τότε, ἦτον ἡ Ἀριθμητικὴ, τῆς ὁποίας εἶχον μεγίστην ἀνάγκην εἰς τοὺς λογαριασμοὺς των, καὶ ὁ καλῶς διδασχθεὶς τα τέσσαρα πάθη τῆς Ἀριθμητικῆς, καὶ τὴν μέθοδον τῶν τριῶν, τῶν πέντε καὶ τῶν ἐννέα, κατὰ τὴν

διαλύσας τὸ ἐξ Ἰσπανῶν πλήρωμά του, ἀπεφάσισε καὶ ἔφερεν εἰς Σπέτσας τὸ πλοῖόν του (τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο καὶ μικρὸν) μετὰ μόνων τριῶν ἄλλων προσώπων, ἦτοι τοῦ ἀδελφοῦ του Δημητρίου, τοῦ ἐξαδέλφου του Νικολ. Μπούκουρη καὶ ἑνὸς Ἰσπανοῦ χωλοῦ μαγειροῦ, καὶ τοι κομίζων μεγάλα χέρθη εἰς μετρητὰ καὶ κριμέζον. Ὁ αὐτὸς πωλήσας τὸ 1835 χάριν συμφέροντος εἰς Κάδιξ, τὸ τε πλοῖόν του καὶ δύο φορτία του, ἐπέστρεψεν ἐκείθεν εἰς Σπέτσας μετὰ δύο μόνων Σπετσιωτῶν ναυτῶν του ἐπὶ μικρᾶς τινοῦ Ἰσπανικῆς λέμβου, ἦν ἐπὶ τούτῳ ἠγόρασεν εἰς Κάδιξ. Τὴν τόλμην του ταύτην ἡ τότε Ἑλλην. Κυβέρνησις ἐπήνεσε διὰ Β. Διατάγματος, ὡς ἐξῆς·

Ἄρ. Πρ. 13.

Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος

Δ.

Ὁ ὑπολιμενάρχης Σπετσῶν.

Πρὸς τὸν Κ. Ἰω. Γ. Βούκουρη Πλοίαρχον κτλ.

Δυνάμει Β. Διατάγματος ἀπὸ 19/31 τοῦ λήξαντος ἀρτίως μηνὸς Δεκεμβρίου, 1835, σπεύδομεν νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν, Κύριε, τὴν εὐχαρίστησιν τῆς Α. Μ. διὰ τὴν ὁποῖαν ἐδείξατε κατὰ τὴν ἀπὸ Ἰσπανίαν εἰς Ἑλλάδα ἐντὸς μικρᾶς λέμβου ἐπιστροφὴν σας, ἐμπειρίαν περὶ τὰ ναυτικά καὶ τόλμην.

Ταύτην δὲ τὴν Ὑψηλὴν τῆς Α. Μ. εὐχαρίστησιν μετοχετεύομεν κατὰ συνέπειαν προσκλήσεως τοῦ Κεντρικοῦ Λιμενάρχου Ὑδρας ὑπ' ἀριθ. 2109, ἐκδοθείσης δυνάμει Διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτ. Β. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας, ὑπ' ἀριθ. 41040, τοῦ 1835.

Τῆ 5 Ἰανουαρίου 1835.

(Γ. Σ.) Ὁ ὑπολιμεν. Γεώργιος Ὁρλάνδος.

Ὁ φιλόπατρις οὗτος ἀνὴρ ἐδωρήσατο εἰς τὸ ἔθνος ἐπὶ τοῦ Καποδιστρίου καὶ τὰς ὑπὲρ πατρίδος χρηματικὰς θυσίας του ἐκ δρ. 60,000 καὶ φέρει εἰς χεῖρά· του ἐπίσημον εὐχαριστήριον τοῦ Κυβερνήτου.

